

Poëzieviering 1 juni 2019 van Protestantse Gemeente Veldhoven en Geloofsgemeenschap Oase.

Voorgangers: Wim van Herk en Leonard Verspuij.

Cantor: Jeroen Kok. Piano: Frank Bockholts

Beamertechiek: Anneke van der Linden.

Thema: Geluk

Klokken van Taizé.

Lied: In de Heer vind ik heel mijn sterkte. (Taizé lied 17 El Senyor).

In de Heer vind ik heel mijn sterkte,
in mijn God de vreugdezang.
Hij die mijn bevrijding bewerkt,
op U vertrouw ik en ken geen angst.
Op U vertrouw ik en ken geen angst.

Woord van welkom.

*Hij zocht het geluk,
het grote 'hèt'
hij zocht, maar vond het niet
en vele malen stond hij met
een kluitje in het riet
hij zocht het geluk in het dal, aan de top
maar werd het zoeken moe
eerst toen hij zei: ik geef het òp
toen kwam het naar hem toe.*

Toon Hermans

Hartelijk welkom, gelukszoekers en geluksvinders, Eigenlijk hebben we allemaal hetzelfde doel en dat is: gelukkig zijn.

Het geluk zit niet in het vinden van geld, status of macht. Wat zou het mooi zijn als we gaan inzien dat het leven eigenlijk heel eenvoudig is. Dat we op een heel simpele manier samen gelukkig kunnen zijn. Hier en nu, op dit moment. Leven in eenvoud, vol respect en liefde voor elkaar, zonder enig onderscheid in status of afkomst.

Het gaat om de weg, daar gebeurt het. Dat je geluk vindt bij een ongeluk, de lieve mensen die je ontmoet, het kleinkind dat je ten deel is gevallen. De mooie bloemen langs de kant van de weg of de glimlach van zomaar iemand. Daar gaat het om.

Ooit zei Boeddha: "Er is geen weg naar geluk, geluk is de weg."

Een goede en inspirerende viering toegewenst.

Gedicht uit de gedichtenbundel "Geloven is geluk" van Nel Benschop.

Ingezonden dor Elly Gijsbers.

Geloven is geluk

Geloven is geluk; is gave van de Heer,
Om, niet begrijpend, toch te blijven hopen;
In vast vertrouwen achter Hem te lopen
Al zie je zelf geen spoor, geen voetpad meer.

Geloven is geluk. 't Bestaat soms in één woord:
Rabbouni! Meester! Niets meer te verlangen
Dan uit Zijn mond de zegen te ontvangen
Die je beschermt tot dóór de nauwe poort.

Geloven is geluk. Maar elk geluk is teer;
Je kunt het door gebrek aan zorg verspelen.
Alleen als je 't met anderen wilt delen
Bemerk je vol verwond'ring: het wordt méér!

Lied: "Handen heb je om te geven."

Ingezonden door Elly Gijsbers

Handen heb je om te geven
van je eigen overvloed.
En een hart om te vergeven
wat een ander jou aan doet.

Refrein:

Open je oren om te horen,
Open je hart voor iedereen.
Open je oren om te horen,
open je hart voor iedereen.

Ogen heb je om te zoeken
naar wat mensen nog ontbreekt.
En een hart om uit te leggen
wat een ander moed inspreekt.

Refrein

Schouders heb je om te dragen
zorg en pijn van alleman.
En een hart om te aanvaarden
wat een ander beter kan.

Refrein

Voeten heb je om te lopen
naar de mens die eenzaam is.
En een hart om waar te maken
dat geen mens een eiland is.

Refrein

Oren heb je om te horen
naar de mens die vrede is.
En een hart om te geloven
in zijn God die liefde is.

Refrein

Gedicht "Waarheid uit evenbeeld" van Gabriel Smit.

Ingezonden door Jitske Wassenaar (niet aanwezig).

De jaren nemen toe, de waarheid ook,
maar waarheid kan niet altijd worden
uitgesproken, - er is achter de woorden
altijd een voorbehoud, een aandacht voor

de ander die het meest eigene moet
dempen, die afstand eist van zelf te wezen
zonder verlies, want in gelovig weten
dat ook de ander het andere hart behoedt.

Soms zou ik willen dat het anders was,
lichter, en niet altijd moeten denken:

als ik echt eerlijk ben, doe ik vaak pijn.
Maar leven kan niet anders, denk ik dan.
Het is altijd bijna, altijd een wenken
naar iets dat is daarom toch kan zijn.

Lied nr. 54 " Woon in mijn dromen"

uit 'Het liefste lied van overzee' van Sytze de Vries.

Gebed

Goede God,
we spreken vanavond over 'zalig' en over 'gezegend',
over 'geluk'.
Wij bidden dat mensen gelukkig mogen zijn.
Wij denken dan vooral aan arme mensen,
mensen die honger hebben of verdrietig zijn.
Dat zij troost mogen vinden bij U.
Wij worden gevraagd er voor elkaar te zijn.
Lukt dat, dan zijn we samen gelukkig!
Dat het zo mag zijn. Amen.

Gedicht van ds. Okke Jager uit 'Worden als een kind'.

God en Henoeh waren kameraden.
Dus God kwam vaak bij Henoeh op bezoek.
Nadat zij samen voor de kwaden baden,
Las God een stukje uit Zijn eigen boek.

Eens zei de Here op een mooie morgen:
"Zeg, Henoeh, ga je mee een eindje om?
Je vrouw zal dan wel voor het eten zorgen."
En Henoeh zei: "'t Is goed hoor, God, ik kom!"
Hij durfde wel zijn kindren achterlaten.
Hij riep: "Tot straks!" en deed de deur op slot.
Zij hadden samen heel veel te bepraten.
Dus Henoeh wandelde aldoor met God.

De vogels wisten wel, voor Wie zij zongen.
En alle bloemen kwamen nu aan bod.
De herten kwamen dichtbij met hun jongen.
En Henoch wandelde aldoor met God.

Totdat opeens - "o Heer!" zei hij geschrokken,
"Wij zijn al veel te ver: daar staat Uw Huis!
't Is lang geleden al dat wij vertrokken...
Hoe kom ik ooit alleen weer veilig thuis?"

"Och Henoch," zei de Heer, "om tijd te winnen,
- Je komt toch later bij Mij wonen, - zeg,
Ga nu dan maar gelijk met Mij naar binnen!"
En Henoch was niet meer: God nam hem weg.

Lied: nr. 24 "Een herder is mijn HEER, mijn God"
uit "Het liefste lied van overzee", Sytze de Vries.

Lezen: Psalm 84 (uit 150 Psalmen vrij, Huub Oosterhuis)

Dat prachthuis dat daar staat, op Groene Heuvel
wijdgevlugelde schaduwrijke waranda's
hoge ramen diepe kamers
dat Huis van jou
waar alles welkom is, waar alles woont –
de mussen mogen mee aan tafel
de zwaluw vlecht haar nest onder de goot
ik ben een van haar jongen.
Onrustig is mijn hart, onstuimig heb ik
naar deze plek verlangd.
Mensen waar ook geboren,
weten niet wat hen drijft,
gaan op reis naar jou toe.
Dwars door leeg land gestoken
wateren over, zwarte, door wouden
over De Bergkam, over de top blindelings gaan ze – en waar ze komen:
bronnen ontspringen, woestijn wordt oase
wolken regenen lente.
En dan op een dag daar staan ze ...
mogen wij hier zijn? Je mag.
Slaan ze hun tenten op tussen jouw ceders, onder jouw eiken
liggen languit in hoogwuiwend gras –
verzaligd.
Liever één dag vlakbij je
dan duizend ver van je weg
liever één dan duizend ver van je weg.

Lied: NLB 734 Beati vol poveri.
Liederen uit Taizé 114

Gelukkig wie nedrig zijn want voor hen is het koninkrijk van God.

Overweging.

Lieve mensen,

In de Zaligspreekingen steekt Jezus een hart onder de riem van de zwakken in de samenleving - de armen van geest, de treurende, de zachtmoedigen, de vreedstichters en de vervolgd.

Gelukkig wie arm zijn en leeg. Want pas als je leeg bent van binnen, zonder die leegte meteen te vullen, kan vertrouwen binnenkomen.

Gelukkig wie verdriet heeft. Verdriet komt voort uit verlies dat je kan verharden en verbitteren. Het kan je ook tot een milder en rijper mens maken. Maar tegen iemand die een dierbare verliest kan je toch niet zeggen: "Jij bent gelukkig, want je zult getroost worden"? Iedereen zal zeggen: "Je bent gelukkiger als je je kind, je man, je vrouw niet verliest en samen oud wordt."

Gelukkig wie kwetsbaar durven zijn, die zullen de aarde redden. Als je niet gekwetst kunt worden, kan je ook niet geraakt worden door liefde en tederheid. Mensen die gekwetst zijn, hebben vaak een muur om zich heen gebouwd. Zo'n muur kan alleen maar met veel liefde en geduld worden neergehaald.

Eigenlijk zegt Jezus: "Laat je niet vastpinnen op het hier en nu, laat je niet verleiden om koste wat kost kortstondig geluk vast te houden. Laat je niet lamslaan door welke tegenslag dan ook. God is er ook nog. Durf jij bij welke tegenslag ook, te vertrouwen dat het in Gods hand tot iets beters kan worden?"

Het eerste dat je doet is stap voor stap leren leven vanuit dat vertrouwen. Het denken los te laten dat voortdurend bezig is met veiligheid, overleven, zekerheid. Word arm van denken en maak jezelf leeg.

In de leegte wordt de liefde van Christus geboren. Een voedingsbodem voor het houden van jezelf. Wie van zichzelf houdt kan van anderen houden. Met plezier te kijken naar de mens die je zelf bent. Je houdt de liefde van Christus niet voor jezelf, maar laat hem stromen door je handen, door je ogen, door je woorden. Onvoorwaardelijk en zonder reserve.

Mens-zijn is inherent aan rouwen en afscheid nemen, aan teleurstelling dat het leven niet is zoals we graag zouden willen. Er kan alleen iets nieuws groeien wanneer je afscheid hebt genomen van het oude.

Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft
blijft zij op zichzelf,
maar als zij sterft brengt zij veel vruchten voort!

Wie dingen kan loslaten en dankbaar is voor wat het leven geeft, die zal het geluk ontdekken.

Geluk is een geschenk dat je zelf in de hand hebt. Wie dankbaar aanneemt wat de ander aanreikt, ervaart innerlijke rijkdom en geluk.

Het is onze opdracht om gedurende ons leven deze wereld lichter, warmer en menselijker te maken. Door er simpelweg te zijn kunnen we een lichtje worden in de duisternis van een ander.

De kern van geluk is: jezelf worden. Alleen wie het met zichzelf uithoudt en dankbaar kan zijn, komt tot het inzicht dat het loont om mens te zijn. Dat het loont om trouw te zijn aan jezelf en daardoor aan de ander.

Amen.

Stilte.

Wij luisteren naar: “Dank voor de adem en het licht.”

Tekst: Michaël Steehouder Muziek: Peter Rippen.

Koor van de Pepergasthuiskerk in Groningen.

Dank voor de adem en het licht,
de dag van mijn geboorte,
de horizon waarheen ik ga.

Dank voor het licht van zon en maan,
de flonkerende sterren,
de lange gang van mijn bestaan.

Dank voor de aarde die mij draagt,
het water om te drinken,
het vuur dat licht en warmte geeft.

Dank voor het leven, hart en ziel,
de hoop die houdt mij gaande,
belofte dat het goed zal zijn.

Dank voor wie zorgen voor elkaar
en die elkaar waarderen,
in eerbied door het leven gaan.

Dank voor het tedere gebaar
de kussen op de monden,
een ander die mijn leven deelt.

Dank voor het woord dat klinkt en roept,
dat opkomt voor de vrede,
als waarheid door de wereld gaat.

Dank voor het lied dat vreugde scheidt,
dat verder draagt dan woorden,
dat mensen één maakt met elkaar.

Dank voor de nacht die stilte geeft,
de slaap en tijd voor dromen
totdat de nieuwe dag begint.

Dank voor de toekomst die mij wacht,
de lengte van mijn dagen
totdat mijn tijd voorbij zal zijn.

Geloofslied: “Die mij droeg op adelaarsvleugels” (Huub Oosterhuis).

Die mij droeg op adelaarsvleugels
die mij hebt geworpen in de ruimte;

en als ik krijsend neerviel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht
op eigen kracht.

Gebed: Oecumenisch Onze Vader.

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Gedicht: Waarom schrijf ik.. (Toon Tellegen).

Ik schrijf omdat ik wil schrijven
dat ik gelukkig ben.

Op een dag zal het zover zijn
en zal ik schrijven –
met mijn tong tussen het puntje van mijn tanden,
en met rode oren en rode wangen:
ik ben gelukkig

Als ik daaraan ooit nog twijfel
en meen dat ik verdrietig ben of de wanhoop nabij
of zelfs reddeloos verloren,
dan kan ik altijd opzoeken wat ik werkelijk ben:
gelukkig.

Zegenbede van pater Pim van Deenen (1928 - 2006).

Moge Hij zijn aangezicht over ons doen lichten,
mogen wij Hem herkennen in het lieve gezicht
van wie wij mogen houden,
moge Hij ons begeleiden op al onze wegen,
moge Hij ons zelf voorgaan
en weg zijn die ons richting geeft,
moge Hij ons vergezellen,
zodat Hij zelf in ons zichtbaar wordt
voor allen om ons heen.
Zegen alles wat uit ons geboren wordt:
het goede woord, het goede leven.

Zegen ons met uw liefde en aandacht,
Gij die uw naam aan ons hebt toevertrouwd:
A: Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen.

Dankwoord

Aan het slot van deze viering wil ik u allen hartelijk bedanken voor uw aanwezigheid, voor uw bijdragen, uw meeluisteren en meezingen. Ik wil u meegeven wat de Vos tegen de Kleine Prins zei: "Alleen met het hart kun je goed zien. Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar." "Alleen met het hart kun je goed zien. Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar."
Mensen, veel geluk!

Slotlied: Wonen overal nergens thuis NLB419

Wonen overal nergens thuis,
aarde, mijn aarde, mijn moeders huis.
Vallende sterren, de schim van de maan,
mensen die opstaan en leven gaan,
mensen, veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
handel en wandel en huis na huis.
Loven en bieden op waarheid en waan
wagen en winnen en verder gaan,
mensen veel geluk.

Wonen overal nergens thuis,
aarde mijn hemel, mijn vadershuis.
Stijgende sterren, de lach van de maan
mensen die dromend een stem verstaan,
mensen veel geluk.

Bij het verlaten van de kerkzaal luisteren we naar:

Antonio Vivaldi, Gloria in D major RV 589, onder leiding van John Eliot Gardiner.